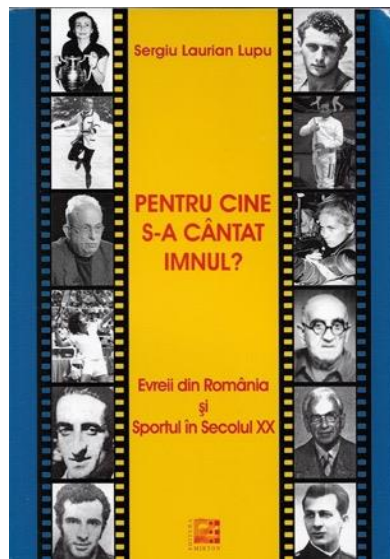


## O carte de referință:

### ***Pentru cine s-a cântat imnul? Evreii din România și Sportul în Secolul XX*** **de Sergiu Laurian Lupu**

**De Getta Neumann**



Sergiu Lupu nu este la prima lucrare despre sport. Numele acestui pasionat cercetător al istoriei sportului a apărut deja pe copertile a două volume, unul despre sportul românesc în perioada 1948-1989, altul despre fotbalul românesc în secolul XX. Este o întâmplare fericită pentru istoriografia culturii evreiești din România că un asemenea erudit cunoscător al sportului să se aplece asupra studiului contribuțiilor evreilor în acest domeniu.

Lucrarea este rodul unei munci perseverente și desfășurate cu entuziasm timp de ani de zile și al unui imens efort de a salva de la uitare date prețioase despre realizările unor sportivi de elită. Rezultatul este un tezaur de informații culese din cărți, ziare, arhive și convorbiri cu sute de oameni. Sergiu Lupu are talentul să relateze despre participarea la competiții și performanțele unor sportivi și sportive, despre organizații și cluburi, despre ziariști și promotori ai sportului, pe un ton narativ viu, presărând materialul documentar cu anecdote și povestiri despre întâlniri personale. Se simte bucuria lui de a-și împărtăși vastele sale cunoștințe și de a aduce un omagiu celor care s-au întrecut pe sine în diferite ramuri ale sportului.

Cartea lui Lupu este benefică nu numai pentru datele depistate cu migală și tenacitate și puse la îndemâna celor interesați, ci și pentru combaterea unor idei preconcepute. Circula un stereotip cum că evreii nu ar fi fost sportivi, ceea ce este infirmat prin bogata colecție de date din volum. Nu numai că au fost, dar au și excelat în sportul de performanță. Și mai importantă este semnificația emulației, între indivizi sau între echipe, care nu se poate practica decât într-un spirit de colaborare și de fair play. Sergiu Lupu ne dă nenumărate exemple când străduința de a se întrece pe tărâmul sportului a funcționat impecabil și cu rezultate strălucite, indiferent de

deosebiri etnice, religioase sau lingvistice. Așa cum sugerează titlul, *Pentru cine s-a cântat imnul?*, triumful spiritului sportiv a culminat în onorarea sub tricolor a unor cetățeni români de etnie evreiască sau/și religie iudaică.

Pentru mine, ca redactoare a lucrării *Evrei timișoreni în domeniul sportului*, inițiate de Desideriu Bleier și Gyuri Borgida, compilate de ei și de mulți alții, este o mulțumire că ea figurează în bibliografia autorului. La rândul ei, cartea va fi o sursă bogată de informații inedite pentru noi. De pildă, am aflat că clubul Kadima a fost înființat în 15 mai 1921 de 500 (!) membri fondatori; că sediul pentru ping-pong era pe str. Gheorghe Lazăr nr. 5, pentru fotbal, pe bd. Diaconovici Loga nr. 48; că în echipa Chinezul Timisoara jucau Emerich Vogl, Rudolf, Ștefan și Ioan Wetzer; iar la Ripensia, Alexandru Schwartz și Adalbert Marksteiner și multe altele.

Pentru amatorii de sport cât și pentru cei interesați de cultura evreilor din România, recomand cartea, publicată la Editura Mirton, Timișoara 2018, de vânzare în librăriile Cărturești, București.